

Det skyldes, at dette efter regeringens opfattelse ikke vil være hensigtsmæssigt – heller ikke i forhold til den kommende nye vejlederuddannelse. Det afgørende ved ansættelse af en vejleder bør efter regeringens opfattelse være en vurdering af den enkeltes samlede formelle og uformelle kvalifikationer. Gennemførelse af den kommende nye vejlederuddannelse må forventes at være en væsentlig fordel, men ikke tilstrækkeligt til at blive ansat som vejleder.

Det vil være de ansættende myndigheder og institutioner, som skal sikre, at personalet har de fornødne kvalifikationer til at løse deres opgaver. Det gælder uanset, om de pågældende kvalifikationer måtte være opnået gennem formel uddannelse eller på anden måde.

Jeg forventer, at den kommende fælles vejlederuddannelse bliver så attraktiv for både arbejdsgivere og medarbejdere, at det bliver den foretrukne vej med hensyn til at understøtte, at vejlederne sikres de nødvendige kvalifikationer.

Spørgsmål 14:

Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 27. januar 2003 fra Tandhjulsforeningen, jf. L 104/L 105 – bilag 9.

Svar:

Tandhjulsforeningen spørger om, hvordan man sikrer den nære, daglige tilknytning mellem Ungdommens Uddannelsesvejledning og skolen. Den spørger endvidere om, hvordan man sikrer den nære tilknytning til elever og forældre.

Jeg kan hertil oplyse, at lovforslag nr. L 104 indebærer, at vejledningen om valg af uddannelse og erhverv så vidt muligt skal gennemføres i den unges eget uddannelsesmiljø. Det betyder f.eks., at den individuelle vejledning skal gives på elevens skole, hvis den unge går i folkeskolens 6. - 10. klasse. Nærhedsprincippet indgår som et bærende princip. For Ungdommens Uddannelsesvejlednings vedkommende fremgår det af § 6 i L 104.

Forældrene er naturligvis væsentlige aktører, når det drejer sig om grundskoleelevers uddannelsesvalg. Derfor indgår forældrene i arbejdet omkring elevernes arbejde med uddannelsesplanlægning. Ungdommens Uddannelsesvejledning kan f.eks. indbyde forældre til at deltage sammen med børnene i informationsmøder og møder om den enkelte elevs uddannelsesvalg.

Tandhjulsforeningen mener, at der er behov for mere end 50 centre (Ungdommens Uddannelsesvejledning), at lovforslaget ikke tager hensyn til, hvor eleverne i dag søger deres uddannelse, og at »geografisk bæredygtigt« er for snævert defineret.

Jeg skal hertil bemærke, at det fremgår af bemærkningerne til lovforslag nr. L 104, at Ungdommens Uddannelsesvejledning forventes dannet således, at hver enhed dækker et sammenhængende udbud af ungdomsuddannelser, herunder de almen- og erhvervsgymnasiale uddannelser, erhvervsuddannelser, de grundlæggende social- og sundhedsuddannelser samt uddannelsen til faglært landmand. Endvidere fremgår det, at Ungdommens Uddannelsesvejledning skal kunne tilvejebringe et dækkende tilbud af brobygningsforløb samt andre forløb, som har et uddannelses- og erhvervsafklarende sigte, eksempelvis forløb på en produktionskole.

Den foreslåede bestemmelse i § 8, stk. 2, i lovforslag nr. L 104 vil give undervisningsministeren bemyndigelse til at pålægge en eller flere kommuner at varetage vejledningen i et kommunalt fællesskab eller i en anden samarbejdsform. Det er imidlertid ikke et mål i sig selv, at antallet af centre bliver lige 50. Målet er at sikre, at centrene etableres på et tilstrækkeligt kvalitetsmæssigt og geografisk bæredygtigt grundlag.

Tandhjulsforeningen mener ikke, at kvalitetsbegrebet er defineret i lovforslaget.

Jeg kan bekræfte, at lovforslag nr. L 104 ikke indeholder en præcis definition af, hvad der er god kvalitet i vejledningen. Det skyldes, at spørgsmålet om, hvad der til enhver tid er god kvalitet med hensyn til vejledning, ikke bør defineres i en eller flere bestemmelser i en lov.

Lovforslaget indeholder dog som noget nydannende på vejledningsområdet nogle vigtige, overordnede bestemmelser om formålet med vejledningen.

I L 104 fremgår det af bemærkningerne til § 7, at bemyndigelsen til at fastsætte nærmere regler tænkes anvendt til at fastsætte regler om den vejledning, som Ungdommens Uddannelsesvejledning giver elever i folkeskolens 6. - 9. klasse samt 10. klasse, herunder den uddannelsesplanlægning, som elever i folkeskolen på de nævnte klassetrin fortsat skal arbejde med som led i opbygningen af valgkompetence og afklaring af uddannelses- og erhvervsvalget.